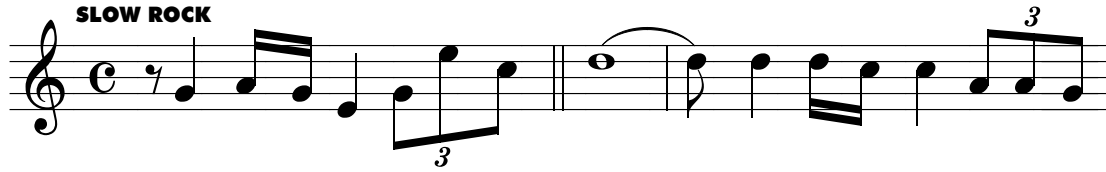
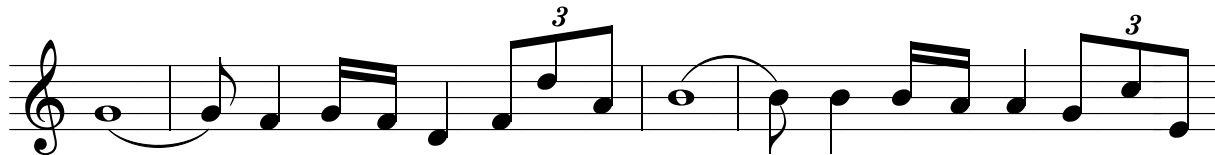

EM CÒN NHỚ MÙA XUÂN

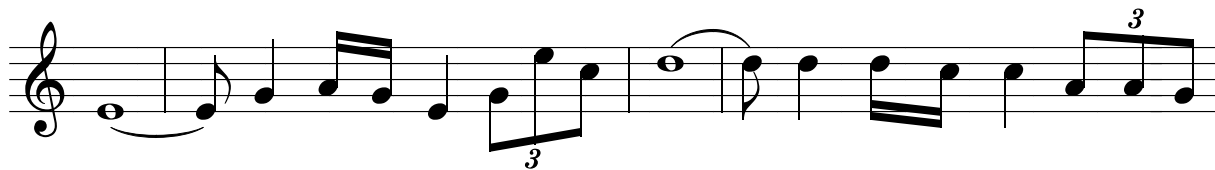
NHẠC VÀ LỜI : NGÔ THỤY MIÊN

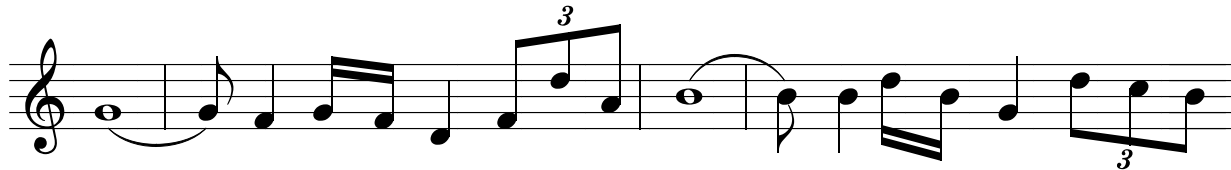
Em có bao giờ còn nhớ mùa Xuân Nhớ tháng năm xưa của tuổi đại

khờ Nhớ tiếng dương cầm giọng hát trẻ thơ Có thấy bơ vơ ngày tháng đợi

chờ Nơi ấy bây giờ còn có mùa Xuân Có giăng nghiêng nghiêng nụ cười thật

gần Có mắt nai vàng ngời sáng tình xanh Em có bao giờ thấu cho lòng

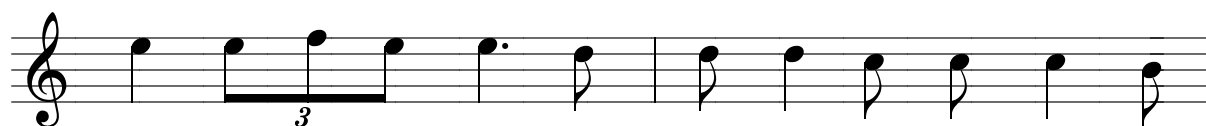
anh Trời Sai - gon chiều hôm nay còn nhiều mây bay, nhiều niềm

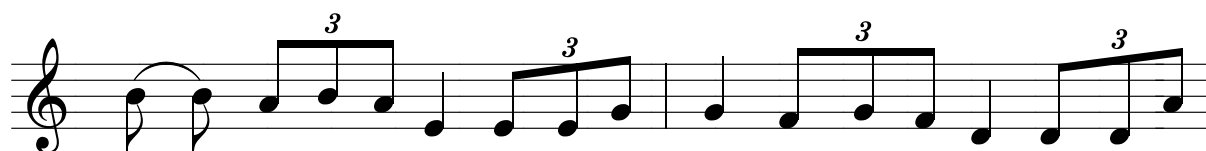
đau thương bi hận tràn đầy Gượng nụ cười giọt lệ trên môi Nhìn

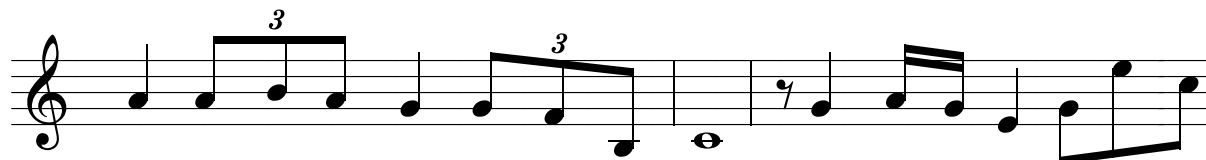
đất nước tôi bởi Một thời em có hay Những thành

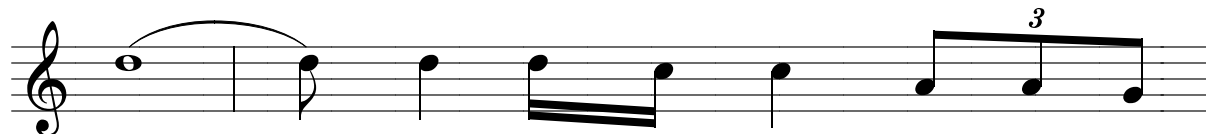
phố em sẽ đi qua Đây Pa - ris, đây Luân Đôn đây

Vienne Nhưng có đâu bằng Sài - gòn hôm qua nhưng có đâu bằng Sài - gòn mai

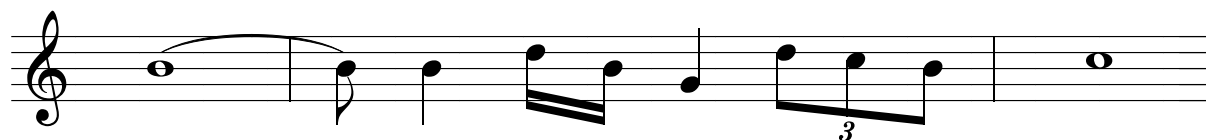
sau Em có mơ ngày hát câu hồi hương. Em nhé khi nào chợt nhớ mùa

Xuân Nhớ lá thư xanh và chuyện tình

hồng Nhớ nắng hanh vàng nhuộm áo Hà

Đông Anh ở nơi này vẫn luôn chờ mong.